

každé další zcizení jest zapotřebí souhlasu příslušné obv. úřadovny, že tento závazek bude v knihách poznamenán, a že stpú-u budou bez výhrady příslušet práva podle odst. 2 § 19 a §u 21 zák. přiděl., jakož i že zcizené pozemky podrobeny jsou směně podle § 24 tohoto zák.

Tato omezení, jež odpovídají modalitám, které §§ 23 a 51 a násl. zák. přiděl. dávají stpú-u na ruku v řádném řízení přidělovém, nasvědčují tomu, že stpú schvaluje předmětnou smlouvou, sledoval tím pozitivní cíl svým schválením nahraditi řádné řízení přidělové, jehož by jinak bylo bývalo zapotřebí, aby se nabyvateli jako přidělci dostalo zcizené nemovitosti k účelům stpú-em zamýšleným.

Poněvadž i z obsahu smlouvy, o niž jde, bylo zřejmo, že se jedná o převody za takových modalit, jimiž se pod auktoritou stpú-u zajišťuje dosažení určitého účelu poz. reformy, byl žal. úřad, když st-l nad to výslovně uplatňoval, že převod, o nějž jde, jest jen částí parcelace k.-ského panství zařízené stpú-em za účelem provedení poz. reformy, povinen dotazem u stpú-u povahu a účel sporného převodu s hlediska zákonů o poz. reformě vyšetřiti a zjistiti, jedná-li se skutečně o převod ve zkráceném řízení přidělovém. Ježto se tak nestalo, zůstala skutková podstata nař. rozhodnutí neúplnou, a poněvadž tato podstatná vada zavinená byla nesprávným právním názorem žal. úřadu, bylo nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 6708.

O b e c n í d á v k y : O podmínkách pro placení všeobecného a zvláštního vodného v Ružomberku.

(Nález z 8. září 1927 č. 18.589.)

V ě c : Dr. Isidor K. v R. proti okres. úřadu v Ružomberku o vodné.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : Byv upomenut, aby zaplatil vodné v částce 1667 Kč 07 h, předepsané mu obcí R., za dobu od 1. prosince 1922 do 31. prosince 1925, podal st-l odvolání proti předpisu vodného a vytýkal, že mu vodné mělo býti ve smyslu §u 4 pravidel o vybírání vodného v R. předepsáno pouze z oněch místností, kde jest zaveden veřejný vodovod, t. j. z kuchyně, prádelny, koupelny, 2 klosetů a zahrady, tedy v částce ročních 280 Kč. Vodné nemělo však býti vyměřeno z ostatních místností, do kterých vodovod zaveden není, ježto budova jest od vodovodu vzdálena více než 200 m. — Odvolání bylo usnesením ob. zastupitelstva v R. z 12. prosince 1925, a další odvolání nař. rozhodnutím zamítnuto, poněvadž dávka byla správně podle pravidel předepsána.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvažil nss toto:

Podle §u 2. pravidel o vybírání vodného v obci R. platí majitelé domů, které jsou postaveny na pozemcích, ležících podél potrubí měst. vodovodu, jestliže hranice pozemku neleží dále než 200 m od veř. vodovodní studně, vodní poplatky v §u 3 blíže uvedené, bez ohledu na to, zda si vodovod zavedli, čili nic. Tato dávka platí se podle §u 3 pravidel za každou místnost v budově se nacházející, pokud přesahuje

určitý rozměr, paušálním obnosem tam stanoveným. Podle §§ 4 a 5 pravidel platí se zvláštní vodné z místností resp. prostorů tam uvedených, pokud jest vodovod do nich zaveden za určitým účelem, a to rovněž paušálním obnosem tam blíže uvedeným. Podle §u 10 určuje se cena vody pitné neb v domácnosti upotřebené 1 Kč za 1 m³. Jestliže obecní rada nařídila postavení počítadel, a jestliže konsument spotřebuje větší zásobu vody, než na jakou má podle paušálního obnosu nárok, počítaje za 1 m³ 1 Kč, jest povinen za zvýšenou spotřebu vody tuto cenu zaplatiti.

Z těchto ustanovení plyne, že možno všeobecné vodné podle §§ 2 a 3, t. j. paušální dávkou, která se vybírá ze všech místností budovy bez ohledu na to, zda vodovod jest v nich zaveden a bez ohledu na výši spotřeby, vybíráti jen tehdy, jestliže pozemek, na němž budova jest vystavěna, se nalézá nejdále 200 m od veřejné vodovodní studně. Jinak lze vybíráti jen zvláštní vodné z těch místností, do kterých jest vodovod zaveden, a to paušálním obnosem v §u 4 pravidel uvedeným. § 10 nestanoví nic jiného, nežli že dávka může býti uložena za ono větší množství spotřebované vody, které není kryto paušální dávkou podle §u 3 resp. 4 a 5.

St-l ve svém odvolání vytýkal, že jeho budova je ve vzdálenosti do 200 m od veř. vodovodní studně, a že proto může býti vodné předepsáno jen z těch místností, do nichž vodovod jest zaveden. — Žal. úřad, vyzovuje mylně z ustanovení §u 10 pravidel, že všeobecné vodné ve smyslu §§ 2 a 3 jest platiti v každém případě jako minimum bez ohledu na to, jak jest budova vzdálena od vodovodního potrubí, této námitky vůbec nedbal a odepřel snížení dávky, jehož se st-l v odvolání domáhal.

Bylo proto nař. rozhodnutí podle §u 7 zák. ss zrušiti.

Č. 6709.

O b e c n í v o l b y : Je třeba, aby námítky proti volbě starosty měly určitou formu a obsah?

(Nález z 8. září 1927 č. 18.735.)

V ě c : František N. a spol. v Kl. proti zemské správě politické v Praze o volbu starosty.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y : Ve schůzi obecního zastupitelstva v K. z 26. září 1925 vykonána doplňovací volba starosty, jeho náměstka a členů obecní rady. Při volbě starosty obdržel od 11 přítomných členů Jan Ž. 5 hlasů, Jan S. 3 hlasy, Josef Žd. 2 hlasy a Václav M. 1 hlas. Zvoleným prohlášen Jan Ž. Dosavadní úřadující náměstek starosty Jan S. učinil o výsledku volby úřední oznámení osp-é v Ch. přípisem z 28. září 1925, v němž ke konci podotkl, že nebylo voleno nadpoloviční většinou. — Osp. vzala sice nejprve výměrem ze 6. října 1925 výsledek tento k vědomosti, když však Jan S. podáním z 31. října 1925 prohlásil, že žádá, aby ona poznámka, již v přípise z 28. září 1925 učinil, byla považována za námítky proti volbě starosty, předloženy spisy zsp-é, jež nař. rozhodnutím